

ла-ма-ти

Лі Холодна

рима ламається
трощиться в моїх руках
як ікона христа
як "кобзар" т г шевченка
як звук [шч] в слові щастя
як літера и самотньої осені
як лола, що співає зі сцени театру франка

віршовий розмір збивається пришвидшенням серцебиття
швидкістю
що пульсує між ключиць
бігорухом
білим димом
електронних папірос
ліліями
що пахнуть королевами (де?)

троп тече сльозами по щоках
як ллється підлогою божя кров
коли ненароком розбиваєш келих вина
як зачорствіле тіло ісуса
(це сухарики флінт телятина&аджика)
крихтами сиплеться з масних рук
під сорочку
поки вичитують молитви, дехто злизує з підлоги ціле причастя впереміш зі склом і
моєю кров'ю
і я не сповідалась в панотця
він (себто бог) бачить –
брехня панотцю – лишень брехня
очі скажуть куди більше

і очі кажуть
кричать від спраги –
поезія –
мертва!
останнє, що бачила перед смертю –
вистава "ісус христос суперзірка".